

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 49. Papæ exercitus ab obsidione Ariminensi per Ferdinandum
præpeditus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

a Pontificis exercitu oppressus, ægre pa- Sæcul. XV.
cem obtinuit, ea lege, ut ejus Principa- A.C. 1468.
tus Romanæ Ecclesiæ relinqueretur, nec
unquam Regis Neapolitani ditionibus
accenseretur. Ferdinandus, licet ipsius
conditionem assensu suo firmasset, nihil
lominus postquam Calabriæ Ducem ex-
pulerat, sibique totum Neapolis regnum
vendicaverat, conventionis immemor,
Soranum Toparchatum a summo Ponti-
fice Paulo II. repetiit.

§. XLIX.

*Papæ exercitus ab obsidione Arimi-
nenſi per Ferdinandum præ-
peditus.*

Ferdinandus, cum hanc ditionem a Pon-
tifice precibus impetrare desperaret,
armis contendere decernit, ac Robertum
Malatestam in fidem, suumque patroci-
nium recipit. Hic Filius erat spurius Si-
gismundi, ac defuncto ejus Patre tanta
dexteritate benevolentiam Pontificis au-
cupabatur, ut Ariminensem Toparchiam
ab eo impetraret, eo pacto, vi cuius il-
lam non nisi ad tempus, & salvo Roma-
næ Ecclesiæ pleno jure ac Dominio pos-
sideret. Verum Robertus eam penitus
suæ subjicit potestati, atque ejecta socrus
sua totum se Ferdinandi præsidio com-
misit. Hic vero Pontificis copias, quæ

U 2

Arimi-

Sæcul. XV. Ariminensem urbem cingebant, aggredi. A.C 1468. tur, easque ad solvendam obsidionem compellit. Nec tamen Pontificis exercitum tanta affecerat clade, quominus facili negotio urbis obsidionem redintegrare potuisset, si Venetorum Bellidux cum suppetiis aliquantulum citius accurisset; qui tamen in hoc potius Reipublicæ iusvis obtemperare, quam Laurentii Spoletani Episcopi, penes quem Pontificii exercitus imperium erat, fortitudini, suorumque obfirmato vincendi animo respondere voluit.

§. L.

Aquitannia a Ludovico XI. fratri ejus, Campaniæ loco, oblata.

Comin. l. 2.
cap. 15.

Propius nihil erat, quam ut novæ etiam Pontifici nascerentur inimicitiae cum Galliarum Rege, eoque Cardinalem Balvem carceri tradidisset. Ludovicus enim Leodio redux, accerrimum se Perronnensis Concordiæ vindicem simulabat; semper tamen impatienti ferebat animo arctiorem Caroli Bituricensis fratris sui amicitiam cum Burgundiæ Duce; quare ambos ab invicem divellere unice intentus erat, hancque ob rem fratri suo per quosdam ejus familiares auctor fuit, ut loco Campaniæ & Briæ, quas